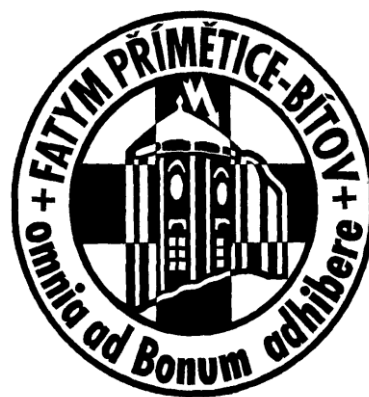

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

*„Naším domovem
je Nekonečno.“
Carlo Acutis*

**VRANOV PRÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
CITONICE LUKOV ŠAFOV KOROLUPY
LUBNICE VRATĚNÍN**

Již dříve jsem se zmínil o tom, že naše oblast je mimořádně bohatá na kříže, kapličky a objevují se zde i sochy svatých. Pokud by někdo chtěl v dnešní době postavit např. takový kamenný kříž nebo kapličku, pak to není vůbec levná a jednoduchá záležitost. Ne jinak tomu bylo i v dřívějších dobách. Lidé nestavěli kříže, protože by už nevěděli, co s penězi, ale každé takové místo má svoji historii a je spojeno s konkrétní zkušeností, kterou někdo udělal s Boží blízkostí. Řada těchto staveb je zbudována s úmyslem na poděkování. My už v naší oblasti často netušíme, co stálo za tím, že zde něco takového bylo vybudováno. Často si to s sebou vzaly předchozí generace, anebo to odešlo s odsunem Němců.

Pocházím z Valče a tam např. na Brandíře stojí kříž, o kterém se ví, jak to s ním bylo. Moje babička, tehdy ještě děvče, v době první světové války zůstala doma jen se svojí maminkou a sestrou. Její starší bratři byli postupně bráni na vojnu. Jako poslední byl do války poslán i její bratr Josef Zahradka, který měl ve Valči na Brandíře hospodu. Dlouho ho ponechávali, protože hospodský byl potřeba, ale nakonec došla řada i na něj. Vše zůstalo na jeho manželce. Ta musela převzít starost o hospodářství, hospodu a k tomu ještě o sedm dětí. Není divu, že toho na ni bylo moc. Když už to bylo neúnosné, udělala slib Pánu Bohu, že pokud se jí manžel vrátí z války, postaví na poděkování kříž. Do týdne se dozvěděla, že manžel Josef je zraněn a je v nemocnici ve Vídni. Po doléčení už ho do války znovu neposlali, ale vrátil se domů. Jeho manželka pak slib splnila a nechala na Brandíře postavit kříž.

Proč to všechno píšu? Možná, že se mezi lidmi alespoň trochu tuší snad něco, proč zde některý kříž stojí. Nedávno jsem zachytil informaci, že kaplička u Bezkova v polích je postavena na místě, kde se prý zjevila Panna Maria. Rád bych touto cestou oslovil všechny, kteří by mohli vědět o nějakých věrohodných souvislostech s dalšími posvátnými místy, aby mi je sdělili. Je dobře, aby to vše bylo uchováno i pro budoucí a třeba to přispěje i k tomu, abychom si těchto míst více vážili a možná si u nich i vyprosili další Boží požehnání.

Také sním o tom, aby každý kříž, kaplička či socha svatého měli nějakého svého „patrona“, který se o toto místo víc stará, záleží mu na něm a modlívá se zde. Mělo by být samozřejmostí, že je tam v létě živá květina a občas i zapálená svíce, a to kdykoli jindy během roku. Pokud by se někdo k takovému místu chtěl nasměrovat a mít je na starost, dejte, prosím, vědět, abychom mohli vše nadále tak trochu koordinovat. Díky všem, kdo si těchto posvátných míst váží.

P. Marek Dunda

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé ...

Dušičkové pobožnosti ve farnostech FATYMu Přímětice

sobota 1. 11. 2025:

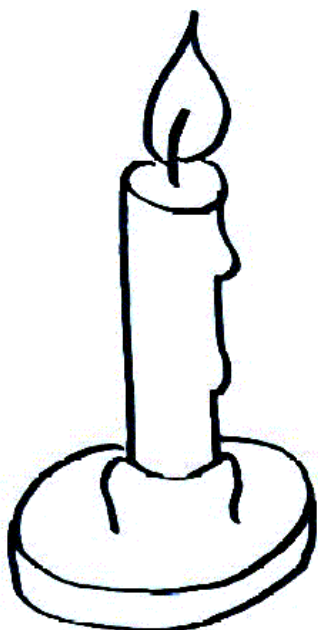
Lukov	16:30 pobožnost na hřbitově
Čížov	17:15 pobožnost na hřbitově
Horní Břečkov	18:00 mše svatá a po ní cca v 19:10 modlitba na hřbitově

neděle 2. 11. 2025:

Mše svaté ve farních kostelích dle obvyklého nedělního pořádku.

Mimo to budou následující dušičkové pobožnosti na jednotlivých hřbitovech:

Podmolí	13:35 na hřbitově
Kuchařovice	14:00 na hřbitově
Lesná	14:15 na hřbitově
Mramotice	14:45 na hřbitově
Vracovice	14:45 na hřbitově
Milíčovice	15:15 na hřbitově
Kravsko	15:30 na hřbitově
Citonice	15:45 na hřbitově
Přímětice	16:30 na hřbitově

Dušičkové pobožnosti ve farnostech FATYMu Vranov nad Dyjí

sobota 1. 11. 2025:

Stálky	8:00 mše svatá, pak pobožnost na hřbitově
Lubnice	9:30 mše svatá, pak pobožnost na hřbitově
Bítov - hrad	17:00 mše svatá v hradní kapli

neděle 31.10. 2021:

Korolupy	13:00 na hřbitově
Oslnovice	13:20 na hřbitově
Chvalatice	13:30 na hřbitově
Štítary	14:00 na hřbitově
Starý Petřín	14:00 v kostele, pak na hřbitově
Plenkovice	14:30 na hřbitově
Šafov	15:00 na hřbitově
Šumná	15:00 na hřbitově
Olbramkostel	15:30 na hřbitově
Onšov	15:45 na hřbitově
Bítov	16:00 na novém hřbitově
Vranov n/D	16:00 na hřbitově
Podmyče	16:45 na hřbitově
Lančov	17:00 se světelným průvodem z kostela na hřbitov (svíčky a lucerny s sebou)

pondělí 3. 11. 2025:

Bítov	16:00 na starém hřbitově
Vratěnín	16:00 mše svatá a pak průvod na hřbitov

**Odpocínutí lehké dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají ve svatém pokoji.
Amen.**

Mladý programátor svatořečen

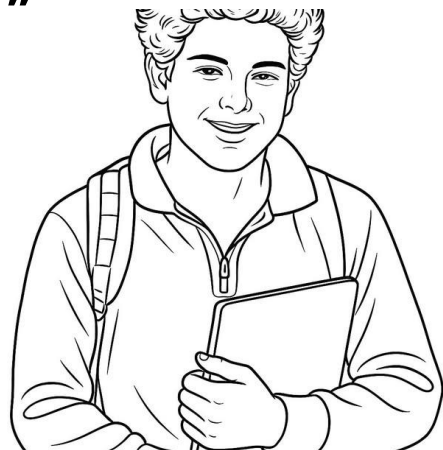
7. září 2025 byl papežem Lvem XIV. na Svatopetrském náměstí ve Vatikánu prohlášen za svatého Carlo Acutis. Jeho svátek připadl na 12. října, den jeho úmrtí, který věřící označují jako narození pro nebe.

Dost překvapující je skutečnost, že mládež, a to i v naší oblasti, zaujal tento nový světec. Je na čase se s ním blíže seznámit.

Tento patnáctiletý Ital přitahoval pozornost už za života – a dnes jeho příběh inspiruje miliony. Mnozí na něm oceňují právě to, jak výjimečně žil obyčejný život.

„Moderní“ kluk

Carlo je patrně prvním svatořečeným, který spočívá v rakvi oblečený v džínách a své oblíbené mikině. Symbolicky tím ukazuje, že svatost se dá žít i uprostřed každodenní reality.

Narodil se roku 1991, vyrůstal převážně v Miláně jako jediný syn zámožných rodičů. Vynikal talentem na informatiku – programoval, tvořil weby, točil videa, hrál hry. Spolupracoval i s Vatikánem na internetových projektech.

Měl blízký vztah s prarodiči, u nichž rád trávil prázdniny. Jako dítě rád pouštěl draky, hrál si v přírodě a měl rád zvířata. Hrával s přáteli fotbal a na playstationu. Ale přinutil se hrát jednou týdně jen jednu hodinu, protože se nechtěl stát

otrokem těchto technologických vymožeností. Chtěl zůstat svobodný.

Syn vede k víře rodiče

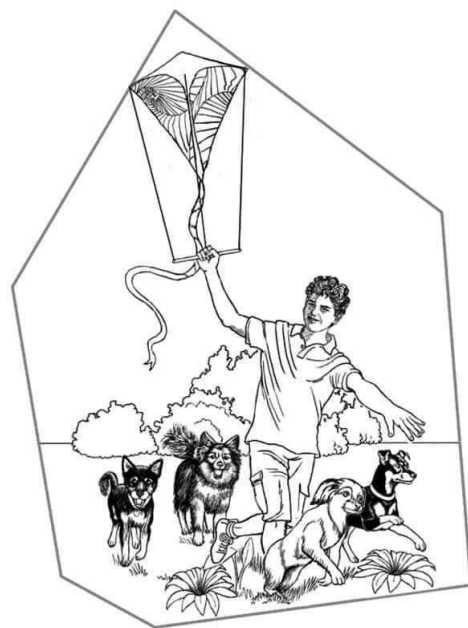
Rodina nebyla praktikujícími katolíky, ale Carlo od malička projevoval zájem o Boží věci, což způsobilo, že se jeho rodiče postupně vrátili k víře. Zatímco jeho vrstevníci hledali smysl života, Carlo už od dětství bral víru vážně – i když jeho rodina prakticky nevěřila. Právě on přivedl rodiče k víře. Jeho maminka Antonie to bez okolků přiznala: „**Carlo určitě nepřišel k víře zásluhou nás rodičů. Mě osobně Carlo zachránil. Byla jsem ve víře negramotná.**“

Odkud tedy? Snad z více pramenů...

Jeho duchovní zralost byla neobvyklá. Kde se vzala? Svou roli sehrála Beata, polská chůva, oddaná papeži Janu Pavlu II. Ale byla v něm také přirozená predispozice k posvátnosti. Ve věku 3 a půl požádal maminku, aby šla do kostela pozdravit Ježíše. V milánských parcích sbíral květiny, které nosil Panně Marii. Chtěl přistoupit k Eucharistii ve věku 7 let místo 10 let. Pravděpodobně také zapůsobily modlitby prababičky, která se denně modlila růženec.

Víra – součást života!

Carlo často říkal, že největším darem lidstvu je Ježíš Kristus. Mrzelo ho, že ho mnozí neznají. Denně chodil na mši, miloval svaté přijímání i svátost smíření. Dokázal dokonale spojit moderní život naší současnosti a hluboký eucharistický život. Carlo se snažil vždy alespoň chvíli adorat Ježíše v Eucharistii, protože byl přesvědčen, že trávit čas s Ježíšem v Eucharistii vede ke svatosti. Svoje biřmování prožil velmi silně – natolik, že pomáhal s přípravou i dalším.

Měl to jasně srovnáno

Denně se modlil růženec a za víru se nestyděl. Když čelil odporu, zůstával klidný a své postoje obhajoval s vlídností i pevností. Trápilo ho, když někdo žil v rozporu s tím, co považoval za správné:

„Kdyby lidé věděli, jak riskují, když překračují Boží přikázání... více by si dávali pozor a napomínali druhé.“ Modlil se, aby po smrti mohl jít rovnou do nebe, bez nutnosti očistce.

Nepřehlédnutelný...

Ve škole byl oblíbený – ne formálně, ale opravdově. Pomáhal spolužákům, zajímal se o děti z rozvedených rodin i o přistěhovalce. Peníze z kapesného dával chudým – vyhledával je osobně. Lásku k Bohu spojoval s péčí o druhé. Byl skromný a veselý. Říkal: **„Chci být svatý. Ježíši, udělej ze mě takového svatého, jakým mě chceš mít.“**

Chtěl svědčit o tom, co sám poznal

Carlo svědčil o víře všude, kde to šlo. Mnoha lidem pomohl najít cestu ke svátostem nebo víře samotné. Ovlivnil i jednoho imigranta – Inda jménem Rajesh, který pracoval u Acutisových. Znal Carla od jeho čtyř let. Spřátelili se, hráli si spolu a později spolu rozdávali jídlo chudým.

„Budeš šťastnější, když se přiblížíš k Ježíši“

Rajesh vzpomíná: **„Byl hluboce věřící. Vyprávěl mi o Ježíši, o svatých, o Bibli. Já byl hinduista z bráhmanské kasty. Ale on říkal, že budu šťastnější, když se přiblížím k Ježíši.“**

Carlo znal katechismus téměř nazpaměť. Díky němu Rajesh přijal křest – Carlo ho sám připravil i na biřmování.

„Infekční“, nakažlivá víra

„Učil mě, jak důležité je chodit denně na mši, modlit se růženec a usilovat o hrdinské ctnosti,“ říká Rajesh. Carlo mluvil o síle, kterou při biřmování cítil – a Rajesh popisuje, že prožil něco podobného. Carlo svou víru žil přirozeně – v jeho přítomnosti bylo cítit pokoj a světlo. A Rajesh nebyl jediný, na koho tak silně zapůsobil.

Zákeřná nemoc

Carlo častěji mluvil o smrti, nebi i pekle. Netušil ale, jak brzy ho to potká. Když v roce 2006 onemocněl, lékaři si zprvu mysleli, že jde o příušnice. Ukázalo se však, že má akutní leukemii. Stav se rychle zhoršoval. Přijal svátosti pomazání nemocných a eucharistii a zůstal klidný. Maminka a babička byly u něj až do konce. Zemřel 12. října 2006, v předvečer výročí posledního fatimského

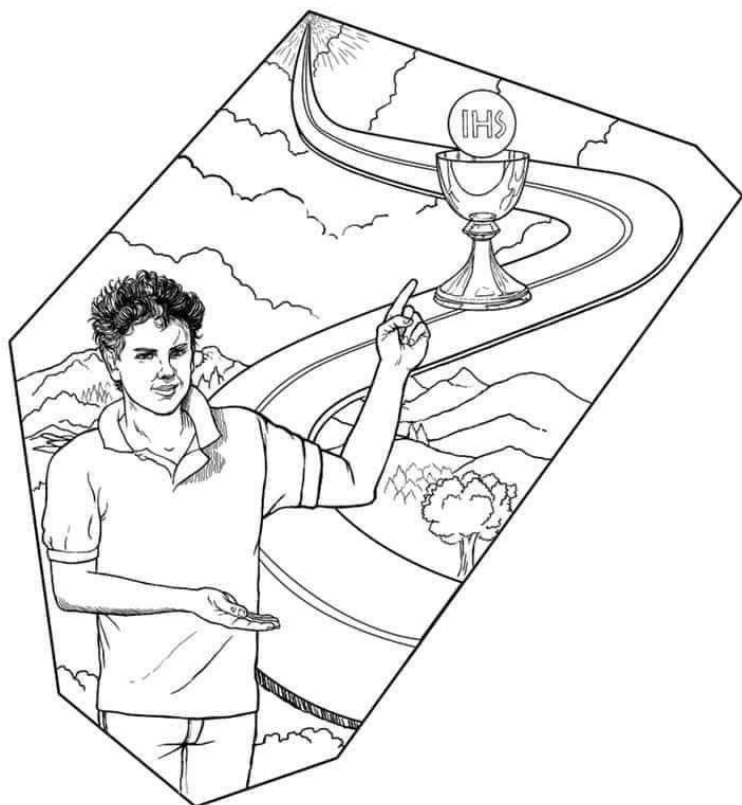
zjevení. V den pohřbu byl kostel i hřbitov plný lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, byli bezdomovci, kterým Carlo pomohl, aniž by o tom věděla jeho rodina. Jeho nejoblíbenějším místem na světě bylo Assisi. Dal najevo, že tam by si přál být pohřbený, a rodina s jeho přáním souhlasila.

I zdravotním sestrám utkvěl v paměti

Jedna sestra vzpomíná: „Ptala jsem se ho, jestli má bolesti. Řekl, že se to dá vydržet – a to měl ruce a nohy strašně nateklé.“ Jiná dodává: „Pečovala jsem o něj, ale připadala jsem si, že spíš on dává něco mně...“ A třetí sestra si vybavuje: „Byl vždy veselý. I když trpěl, pokaždé se nejprve usmál, než odpověděl.“

Nechal žít Krista v sobě

Po jeho smrti bylo tělo několik dní vystavené doma v jeho pokoji. Lidé přicházeli a někteří si všimli, že jeho tělo vydávalo vůni lilíí. Ti, kdo ho znali, se ptali: „Co bylo jeho tajemstvím?“ Vyzařovala z něj přítomnost někoho většího – Toho, koho miloval a koho chtěl ukázat druhým.

P. Marek Dunda

Výroky Carla Acutise

*„Naším domovem
je Nekonečno.“
Carlo Acutis*

*"Být vždy spojen s Ježíšem, to je můj
životní program."*

Carlo se snažil vždy alespoň chvilku adorovat Ježíše v Eucharistii, protože byl přesvědčen, že trávit čas s Ježíšem v Eucharistii vede ke svatosti: *„Když se vystavíte slunci, opálíte se. Když ale stojíte před eucharistickým Ježíšem, stanete se svatými.“*

„V Nejsvětější Svátosti je Ježíš přítomen úplně stejně, jako tomu bylo před 2000 lety za dob apoštolů. Tehdy lidé za Ježíšem museli utíkat, dnes však na nás Ježíš čeká v jakémkoliv blízkém kostele. Máme větší štěstí než apoštolové, kteří žili s Ježíšem před 2000 lety. Abychom se s ním setkali, stačí, když vejдем do kostela.“

Pro Carla byla Eucharistie – jak sám řekl *„dálnicí do nebe“* – a také nejmocnějším způsobem, jak se rychle stát svatým.

Často se zpovídal a ujišťoval: *„Stejně jako pro let balonem je třeba odejmout závaží, také duše k tomu, aby se mohla pozvednout k nebi, potřebuje odstranit ze sebe ta malá závaží, lehké hříchy.“*

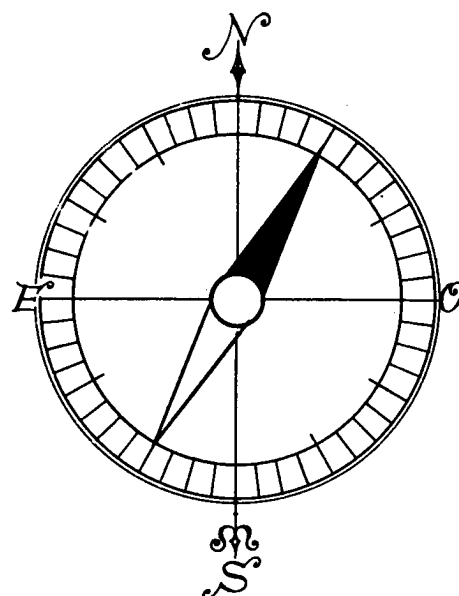
Carlo si často kladl otázku, *čím to, že jsou takové fronty na rockové koncerty a do kin, ale žádné fronty na Ježíše v Eucharistii? Kdyby lidé věděli, o co přichází, byly by kostely přeplněné k prasknutí!*

Byl také hluboce oddán Panně Marii, kterou považoval za svou důvěrnici a každý den se modlil růženec – říkal: *„Maria je jedinou ženou mého života.“*

„Náš cíl musí být nekonečný, ne konečný.“

„Jak dobré je pro člověka vyhrát tisíc bitev, pokud potom není schopen vyhrát sám nad sebou?“

„Najděte Boha a najdete smysl svého života.“

Pout' do Říma

Jak už jsme psali v předchozím zpravodaji, prožíváme letos tzv. Svatý rok, rok milostí. Jedna z takových pěkných aktivit Svatého roku je pout'. Když jsme prožívali Svatý rok 2000, vyrazilo několik kněží pěšky z Vranova do Říma. Na letošní rok zvolili kratší verzi (přece jen už uběhlo 25 let) – 100 km. To už není taková zátěž a dá se to nabídnout i jiným lidem. Nakonec nás bylo téměř 50. Jako výchozí místo bylo zvoleno město Rieti v centru Itálie.

Pout' měla začít v neděli 22. 6. ráno. 3 kněží a jeden laik se proto do Rieti vydali už ve středu, aby připravili trasu. A bylo to třeba. Přece jen v mapách

vypadá situace trochu lépe než ve skutečnosti. Např. jsme zjistili, že jeden úsek trasy je dost frekventovaná vozovka a jedno ubytování také úplně kapacitně nevyhovovalo. Naštěstí se flexibilně podařilo sehnat jiné, dokonce mnohem lepší.

V sobotu dojel zbytek poutníků a v neděli v 6,30 jsme vyrazili směr Řím. První den proběhl bez problémů, i když ke konci už jsme byli celkem unaveni. Spali jsme u jednoho starého kostela (někteří uvnitř).

V pondělí ráno jsme s novým elánem vyrazili dále. Čekalo nás asi 35 km a do cíle jsme měli dojít před 19 hodinou, abychom stihli mši sv. Elán pomalu ubýval, konec v nedohlednu, ale kupodivu jsme se nakonec všichni na mši svaté sešli, a dokonce jsme si společně s Italy

zaspívali dvojjazyčně píseň Madona.

V úterý jsme už putovali do Říma, i když zatím na jeho okraj, do farnosti Prima Porta. Ačkoli nás po cestě čekala komplikace v podobě uzavírky poutní cesty soukromým pozemkem, podařilo se nám s oklikou za pražícího slunce dorazit do cíle po 17 hodině, takže jsme mohli v 18 hodin společně slavit mši sv. Po ní nás čekalo občerstvení – pizza a přípitek.

Ve středu jsme vycházeli ve 4 hodiny, abychom do 9 došli na svatopetrské náměstí na audienci se sv. otcem. Vše dobře klaplo a kolem 9,30 jsme mohli prožívat radostnou atmosféru setkání. Po skončení programu jsme se přesunuli do Nepomucena (papežská kolej pro české a moravské bohoslovce), kde jsme strávili ještě 2 noci.

Ve čtvrtek jsme společně prošli sv. branou a pak byl rozchod, v pátek jsme se sv. otcem slavili slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a odpoledne jsme se vydali na cestu k domovu.

Pout' byl hluboký zážitek a pokud byste si chtěli přiblížit její atmosféru, na <https://www.youtube.com/watch?v=MloMQLzy4XI&t=1066s> je možné se podívat na půlhodinové video.

o. Nik

Bylo

FATYM Vranov nad Dyjí během prázdnin pořádal 13 táborů pro děti a tři příměstské tábory zvané TYNAF – týden na faře ve Vratěnině, Šumně a v Jeníkově.

Koncem prázdnin bylo v Uherčicích požehnáno hasičské auto.

FATYM Vranov nad Dyjí se podílel na zasvěcení českého národa Panně Marii a Dítěti Ježíši v pátek 19. 9. v kostele Svatého Ducha ve Starém Městě u Uherského Hradiště v rámci konference o mocném působení Dítěte Ježíš a Panny Marie

I letos proběhly všechny pěší poutě: na Velehrad, ke Třem dubům...

Dvě členky FATYMu ušly v rámci Svatého roku, každá samostatně, celou cestu od nás až do Říma, kde prošly svatými branami

Bude

V sobotu 1. 11. v 11,00 bude ve Vranově u kapličky Maria Schutz tradiční svatohubertská mše svatá.

V sobotu 8. 11. bude poslední z každoročních pěších poutí, a to z Vranova do rakouského poutního místa Maria Schnee. Začíná se v 8,00 a pouť bude završena v 14,00 mší svatou přímo v mariánské svatyni.

Od 9. do 15. 11. vede FATYM Vranov nad Dyjí lidové misie v Mohelně.

22. 11. se v Brně koná Diecézní setkání mládeže. Bližší informace na www.mladez.biskupstvi/dms.

V sobotu 6. 12. bude ve Starém Petříně adventní koncert, čas bude upřesněn.

Můžete se těšit na adventní koncert také v neděli 21. 12. v Olbramkostece, čas bude upřesněn.

V sobotu 15. listopadu v 9,00 bude mše svatá ke cti svaté Anežky České v Hrádku. Po skončení pak procesí ke kapličce patronky u silnice směrem k Jaroslavicím a na závěr opékání špekáčků s dětmi na farním dvoře.

Pozvání na svatomartinský lampionový průvod v Příměticích

Již tradičně se i letos v Příměticích uskuteční Svatomartinský lampionový průvod. Sejdeme se ve čtvrtek 6. listopadu v 16,30 před budovou ZŠ Prokopa Diviše. Společně s dětmi, rodiči a přáteli projdeme ulicemi naší obce a rozzáříme je světýlky lampionů.

Lampionový průvod není jen krásná podívaná, ale také příležitost potkat se se sousedy, pozdravit známé a strávit příjemný podvečer v přátelské atmosféře. Přijďte si užít kouzelnou podzimní tradici, která spojuje malé i velké. Nezapomeňte si s sebou vzít lampion, baterku a tužku – čekají vás totiž také hravé úkoly. A po průvodu se můžete těšit na drobné občerstvení, které zahřeje i potěší.

Těšíme se na vás!

Spolek Přímětice a Římskokatolická farnost Přímětice – (Napsala Marková Milada)

1.11. – slavnost Všech svatých

1. 11. slavíme slavnost Všech svatých. Je to krásný svátek, ve kterém si připomínáme, že tvoříme jedno velké společenství nejen s lidmi, kteří žijí kolem nás, ale i s těmi, kteří nás už opustili na věčnost. Věříme totiž, že život smrtí nekončí, a ti, kteří zde prožili naplněný život s Bohem, jsou s ním nyní v nebi jako svatí. Svatý je ten, kdo vynikal dobrotou, láskou, pokojem a především žil z víry v Boha. Slavnost Všech svatých nás povzbuzuje k tomu, že svatým se může stát každý z nás. Ukazuje nám na nebe, které je plné různých svatých. Každý byl jiný, každý měl jiné dary i nedostatky, ale spojuje je jedno. Všichni svůj život svěřili Bohu. A to je úkol pro každého z nás. Svěřit svůj život do Božích rukou a nechat se Jím vést. Svatí nám v tom pomáhají svou přímluvou. Tato slavnost poukazuje na dobro, které je v každém z nás a čeká až ho budeme „zalévat“, aby mohlo růst. Škoda, že místo toho, abychom se na to soustředili, věnujeme více pozornosti přípravě jiných akcí, které spíše oslavují temnotu. Ale třeba se příští rok někde objeví stezka svatosti a dobra.

Připomínka

V prázdninovém zpravodaji jsme věnovali jako hlavní tématu Halloween. Víte proč? Protože je to věc důležitá a zároveň nebezpečná. Chtěli jsme všechny předem upozornit na riziko, které je s praktikováním halloweenu spojeno. A tak znovu opakujeme, držte od těchto nevhodných zvyků odstup. Více vám vysvětlí náš článek v letním prázdninovém zpravodaji. Najdete ho na našich stránkách na tomto odkaze:

https://www.fatym.com/storage/1751578366_sb_zpravodaj-prazdniny25.pdf - strana 4 a 5.

Výroky slavných

Lidé, bděte.

Šípková Růženka

"To je ale síla!"

Newton

"Každý odpor je marný."

Ohm

"Ty jsi teda číslo!"

Ludolf

"Něco visí ve vzduchu."

Zeppelin

"Nemáš oheň?"

Prométheus

"O tom nemám ani páru."

James Watt

"Už v tom zase lítám."

Gagarin

"Hlavně to zase nezvorej!"

Přemysl Oráč

"I mistr se někdy utne."

Kat Mydlář

"Jsem z toho na větvi."

Tarzan

"Nedá se svítit. "

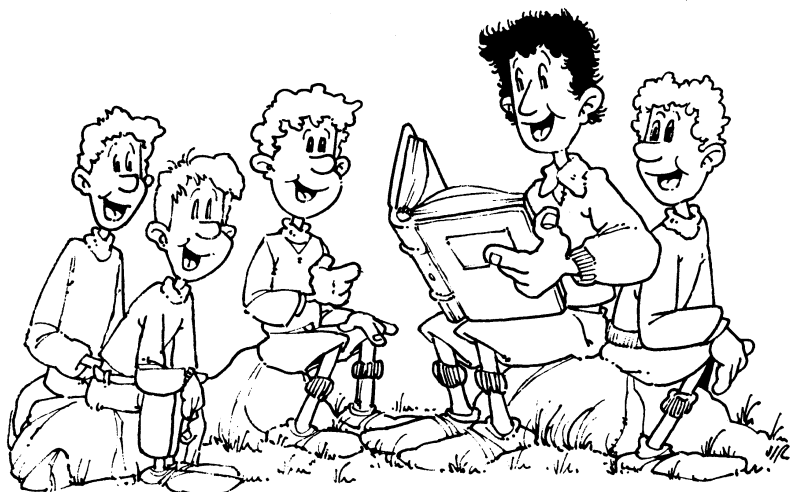
František Křížík

"Kostky jsou vrženy."

Rubik

"To je tvrdý oříšek."

Popelka

Vtipy nesmí chybět!!!

Umírající manžel říká manželce: "Slib mi, že až umřu, vezmeš si Karla."

"Vždyť ho nenávidíš."

"Chci, aby trpěl."

Potkají se dvě kamarádky.

První: "Mám super manžela! Nepije, nekouří, nenadává, nepodvádí mě, a dokonce nemá rád fotbal!"

Druhá: "A jak dlouho je v kómatu?"

Táta se ptá Honzíka:

„Honzíku, proč jsi nešel hrát karty s Lízou?“

„A ty bys šel hrát karty s někým, kdo podvádí?“

„To rozhodně ne!“

„Líza taky ne!“

Novopečený host se pohodlně opře na stoličce a optimisticky se ptá: „Tak, pane vrchní, co byste mi doporučil?“ Vrchní se ušklíbne a řekne: „Trpělivost, pane trpělivost, a dobrý žaludek!“

Muž letí na dovolenou nízkonákladovými aerolinkami. Letuška se ho ptá: „Chtěl byste večeri?“ „A jaký máte výběr?“ „Ano nebo ne“.

Povídají si dvě kamarádky: „Statistika je fajn věc, podle ní jsem byla letos u moře.“

Paní uklízečka si stěžuje: „Pracovala jsem a nedostala jsem výplatu, proč?“ „Vaše práce je k nezaplacení.“

Kněz se zeptá odsouzence k smrti na elektrickém křesle: "Máš nějaké poslední přání synu?"

Odsouzenec: "Mám otče. Můžete mě u toho prosím držet za ruku..." :-)

Toto 116. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n. D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkoste, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupěch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **P. Marek Coufal** (mobil 722 752 154. - adresa, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: farnostprimetice@seznam.cz), farář v Přímětích, Citonicích, Hor. Břečkově, Lukově u Znojma a **P. Pavel Merta** (mobil: 721 238 021, email: pavelmerta@email.cz, adresa Řk. farnost Hrádek u Znojma, Hrádek 117, 67127), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích, Jaroslavovicích, Slupi a Strachotících. Vyšlo v říjnu 2025. Náklad 8500 výtisků (z toho 1100 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již sto sedmácté) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2025. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje) Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com a některých obecních stránkách. Pro vlastní potřebu.

Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi na www.TV-MIS.cz) Neprodejné